Zionism and Aliyah - Source Sheet

בראשית פרק יב
א) וַיֹּאמֶר ה' אֶל־אַבְרָם לֶךְ־לְךָ מֵאַרְצְךָ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַרְאֶךָּ: ב) וְאֶעֶשְׂךָ לְגוֹי גָּדוֹל וַאֲבָרֶכְךָ
וַאֲגַדְּלָה שְׁמֶךָ וְהְיֵה בְּרָכָה: ג) וַאֲבָרְכָה מְבָרְכֶיךָ וּמְקַלֶּלְךָ אָאֹר וְנִבְרְכוּ בְךָ כֹּל מִשְׁפְּחֹת הָאֲדָמָה: ד) וַיֵּלֶךְ אַבְרָם כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר אֵלָיו ה' וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ לוֹט וְאַבְרָם בֶּן־חָמֵשׁ שָׁנִים וְשִׁבְעִים שָׁנָה בְּצֵאתוֹ מֵחָרָן: ה) וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת־שָׂרַי אִשְׁתּוֹ וְאֶת־לוֹט
בֶּן־אָחִיו וְאֶת־כָּל־רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכָשׁוּ וְאֶת־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־עָשׂוּ בְחָרָן וַיֵּצְאוּ לָלֶכֶת אַרְצָה כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ אַרְצָה כְּנָעַן: ו) וַיַּעֲבֹר
אַבְרָם בָּאָרֶץ עַד מְקוֹם שְׁכֶם עַד אֵלוֹן מוֹרֶה וְהַכְּנַעֲנִי אָז בָּאָרֶץ: ז) וַיֵּרָא ה' אֶל־אַבְרָם וַיֹּאמֶר לְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת־הָאָרֶץ
הַזֹּאת וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ לַה' הַנִּרְאֶה אֵלָיו:

Genesis 12
(1) Now the LORD said unto Abram: ‘Get thee out of thy country, and from thy kindred, and from thy father’s house, unto the land that I will show thee. (2) And I will make of thee a great nation, and I will bless thee, and make thy name great; and be thou a blessing. (3) And I will bless them that bless thee, and him that curseth thee will I curse; and in thee shall all the families of the earth be blessed.’ (4) So Abram went, as the LORD had spoken unto him; and Lot went with him; and Abram was seventy and five years old when he departed out of Haran. (5) And Abram took Sarai his wife, and Lot his brother’s son, and all their substance that they had gathered, and the souls that they had gotten in Haran; and they went forth to go into the land of Canaan; and into the land of Canaan they came. (6) And Abram passed through the land unto the place of Shechem, unto the terebinth of Moreh. And the Canaanite was then in the land. (7) And the LORD appeared unto Abram, and said: ‘Unto thy seed will I give this land’; and he built there an altar unto the LORD, who appeared unto him.

בראשית פרק נ
כד) וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו אָנֹכִי מֵת וֵאלֹהִים פָּקֹד יִפְקֹד אֶתְכֶם וְהֶעֱלָה אֶתְכֶם מִן־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב: כה) וַיַּשְׁבַּע יוֹסֵף אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פָּקֹד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהַעֲלִתֶם אֶת־עַצְמֹתַי מִזֶּה:

Genesis 50
(24) And Joseph said unto his brethren: ‘I die; but God will surely remember you, and bring you up out of this land unto the land which He swore to Abraham, to Isaac, and to Jacob.’ (25) And Joseph took an oath of the children of Israel, saying: ‘God will surely remember you, and ye shall carry up my bones from hence.’

שמות פרק ו

ב) וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי ה׳: ג) וָאֵרָא אֶל־אַבְרָהָם אֶל־יִצְחָק וְאֶל־יַעֲקֹב בְּאֵל שַׁדָּי וּשְׁמִי ה׳ לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם: ד) וְגַם הֲקִמֹתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתָּם לָתֵת לָהֶם אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֵת אֶרֶץ מְגֻרֵיהֶם אֲשֶׁר־גָּרוּ בָהּ: ה) וְגַם־אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת־נַאֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִצְרַיִם מַעֲבִדִים אֹתָם וָאֶזְכֹּר אֶת־בְּרִיתִי: ו) לָכֵן אֱמֹר לִבְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲנִי ה׳ וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלֹת מִצְרַיִם וְהִצַּלְתִּי אֶתְכֶם מֵעֲבֹדָתָם וְגָאַלְתִּי אֶתְכֶם בִּזְרוֹעַ נְטוּיָה וּבִשְׁפָטִים גְּדֹלִים: ז) וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם לִי לְעָם וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי ה׳ אֱלֹהֵיכֶם הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלוֹת מִצְרָיִם: ח) וְהֵבֵאתִי אֶתְכֶם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָשָׂאתִי אֶת־יָדִי לָתֵת אֹתָהּ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב וְנָתַתִּי אֹתָהּ לָכֶם מוֹרָשָׁה אֲנִי ה׳:

Exodus 6

(2) And God spoke unto Moses, and said unto him: ‘I am the LORD; (3) and I appeared unto Abraham, unto Isaac, and unto Jacob, as God Almighty, but by My name ....a I made Me not known to them. (4) And I have also established My covenant with them, to give them the land of Canaan, the land of their sojournings, wherein they sojourned. (5) And moreover I have heard the groaning of the children of Israel, whom the Egyptians keep in bondage; and I have remembered My covenant. (6) Wherefore say unto the children of Israel: I am the LORD, and I will bring you out from under the burdens of the Egyptians, and I will deliver you from their bondage, and I will redeem you with an outstretched arm, and with great judgments; (7) and I will take you to Me for a people, and I will be to you a God; and ye shall know that I am the LORD your God, who brought you out from under the burdens of the Egyptians. (8) And I will bring you in unto the land, concerning which I lifted up My hand to give it to Abraham, to Isaac, and to Jacob; and I will give it you for a heritage: I am the LORD.’

דברים פרק ג

כג) וָאֶתְחַנַּן אֶל־ה׳ בָּעֵת הַהִוא לֵאמֹר: כד) אֲדֹנָי ה׳ אַתָּה הֲחִלּוֹתָ לְהַרְאוֹת אֶת־עַבְדְּךָ אֶת־גָּדְלְךָ וְאֶת־יָדְךָ הַחֲזָקָה אֲשֶׁר מִי־אֵל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה כְמַעֲשֶׂיךָ וְכִגְבוּרֹתֶךָ: כה) אֶעְבְּרָה־נָּא וְאֶרְאֶה אֶת־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן הָהָר הַטּוֹב הַזֶּה וְהַלְּבָנוֹן: כו) וַיִּתְעַבֵּר ה׳ בִּי לְמַעַנְכֶם וְלֹא שָׁמַע אֵלָי וַיֹּאמֶר ה׳ אֵלַי רַב־לָךְ אַל־תֹּסֶף דַּבֵּר אֵלַי עוֹד בַּדָּבָר הַזֶּה: כז) עֲלֵה רֹאשׁ הַפִּסְגָּה וְשָׂא עֵינֶיךָ יָמָּה וְצָפֹנָה וְתֵימָנָה וּמִזְרָחָה וּרְאֵה בְעֵינֶיךָ כִּי־לֹא תַעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה: כח) וְצַו אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וְחַזְּקֵהוּ וְאַמְּצֵהוּ כִּי־הוּא יַעֲבֹר לִפְנֵי הָעָם הַזֶּה וְהוּא יַנְחִיל אוֹתָם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּרְאֶה:

Deuteronomy 3

(23) And I besought the LORD at that time, saying: (24) ’O Lord GOD, Thou hast begun to show Thy servant Thy greatness, and Thy strong hand; for what god is there in heaven or on earth, that can do according to Thy works, and according to Thy mighty acts? (25) Let me go over, I pray Thee, and see the good land that is beyond the Jordan, that goodly hill-country, and Lebanon.’ (26) But the LORD was wroth with me for your sakes, and hearkened not unto me; and the LORD said unto me: ‘Let it suffice thee; speak no more unto Me of this matter. (27) Get thee up into the top of Pisgah, and lift up thine eyes westward, and northward, and southward, and eastward, and behold with thine eyes; for thou shalt not go over this Jordan.

(28) But charge Joshua, and encourage him, and strengthen him; for he shall go over before this people, and he shall cause them to inherit the land which thou shalt see.'

דברים פרק ו
א) וְזֹאת הַמִּצְוָה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה ה' אֱלֹקֵיכֶם לְלַמֵּד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לִרְשְׁתָּהּ:
ב) לְמַעַן תִּירָא אֶת־ה' אֱלֹקֶיךָ לִשְׁמֹר אֶת־כָּל־חֻקֹּתָיו וּמִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבֶן־בִּנְךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ וּלְמַעַן יַאֲרִכֻן יָמֶיךָ: ג) וְשָׁמַעְתָּ יִשְׂרָאֵל וְשָׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת אֲשֶׁר יִיטַב לְךָ וַאֲשֶׁר תִּרְבֻּון מְאֹד כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר ה' אֱלֹקֵי אֲבֹתֶיךָ לָךְ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ:

Deuteronomy 6
(1) Now this is the commandment, the statutes, and the ordinances, which the LORD your God commanded to teach you, that ye might do them in the land whither ye go over to possess it—
(2) that thou mightest fear the LORD thy God, to keep all His statutes and His commandments, which I command thee, thou, and thy son, and thy son's son, all the days of thy life; and that thy days may be prolonged. (3) Hear therefore, O Israel, and observe to do it; that it may be well with thee, and that ye may increase mightily, as the LORD, the God of thy fathers, hath promised unto thee—a land flowing with milk and honey.

דברים פרק לד
א) וַיַּעַל מֹשֶׁה מֵעַרְבֹת מוֹאָב אֶל־הַר נְבוֹ רֹאשׁ הַפִּסְגָּה אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יְרִחוֹ וַיַּרְאֵהוּ ה' אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אֶת־הַגִּלְעָד עַד־דָּן:
ב) וְאֵת כָּל־נַפְתָּלִי וְאֶת־אֶרֶץ אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה וְאֵת כָּל־אֶרֶץ יְהוּדָה עַד הַיָּם הָאַחֲרוֹן: ג) וְאֶת־הַנֶּגֶב וְאֶת־הַכִּכָּר בִּקְעַת יְרִחוֹ עִיר הַתְּמָרִים עַד־צֹעַר: ד) וַיֹּאמֶר ה' אֵלָיו זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב לֵאמֹר לְזַרְעֲךָ אֶתְּנֶנָּה הֶרְאִיתִיךָ בְעֵינֶיךָ וְשָׁמָּה לֹא תַעֲבֹר:

Deuteronomy 34
(1) And Moses went up from the plains of Moab unto mount Nebo, to the top of Pisgah, that is over against Jericho. And the LORD showed him all the land, even Gilead as far as Dan; (2) and all Naphtali, and the land of Ephraim and Manasseh, and all the land of Judah as far as the hinder sea; (3) and the South, and the Plain, even the valley of Jericho the city of palm-trees, as far as Zoar. (4) And the LORD said unto him: 'This is the land which I swore unto Abraham, unto Isaac, and unto Jacob, saying: I will give it unto thy seed; I have caused thee to see it with thine eyes, but thou shalt not go over thither.'

במדבר פרק לג

נ) וַיְדַבֵּר הֲ' אֶל־מֹשֶׁה בְּעַרְבֹת מוֹאָב עַל־יַרְדֵּן יְרִחוֹ לֵאמֹר נא) דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶל־אֶרֶץ כְּנָעַן נב) וְהוֹרַשְׁתֶּם אֶת־כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְאִבַּדְתֶּם אֵת כָּל־מַשְׂכִּיתָם וְאֵת כָּל־צַלְמֵי מַסֵּכֹתָם תְּאַבֵּדוּ וְאֵת כָּל־בָּמוֹתָם תַּשְׁמִידוּ נג) וְהוֹרַשְׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ וְיָשַׁבְתֶּם־בָּהּ כִּי לָכֶם נָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ לָרֶשֶׁת אֹתָהּ נד) וְהִתְנַחַלְתֶּם אֶת־הָאָרֶץ בְּגוֹרָל לְמִשְׁפְּחֹתֵיכֶם לָרַב תַּרְבּוּ אֶת־נַחֲלָתוֹ וְלַמְעַט תַּמְעִיט אֶת־נַחֲלָתוֹ אֶל אֲשֶׁר־יֵצֵא לוֹ שָׁמָּה הַגּוֹרָל לוֹ יִהְיֶה לְמַטּוֹת אֲבֹתֵיכֶם תִּתְנֻחָלוּ נה) וְאִם־לֹא תוֹרִישׁוּ אֶת־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְהָיָה אֲשֶׁר תּוֹתִירוּ מֵהֶם לְשִׂכִּים בְּעֵינֵיכֶם וְלִצְנִנִים בְּצִדֵּיכֶם וְצָרְרוּ אֶתְכֶם עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ נו) וְהָיָה כַּאֲשֶׁר דִּמֵּיתִי לַעֲשׂוֹת לָהֶם אֶעֱשֶׂה לָכֶם:

Numbers 33: 50-56

In the steppes of Moab, at the Jordan near Jericho, the LORD spoke to Moses, saying: Speak to the Israelite people and say to them: When you cross the Jordan into the land of Canaan, you shall dispossess all the inhabitants of the land; you shall destroy all their figured objects; you shall destroy all their molten images, and you shall demolish all their cult places. And you shall take possession of the land and settle in it, for I have assigned the land to you to possess. You shall apportion the land among yourselves by lot, clan by clan: with larger groups increase the share, with smaller groups reduce the share. Wherever the lot falls for anyone, that shall be his. You shall have your portions according to your ancestral tribes. But if you do not dispossess the inhabitants of the land, those whom you allow to remain shall be stings in your eyes and thorns in your sides, and they shall harass you in the land in which you live; so that I will do to you what I planned to do to them.

רמב"ן במדבר פרק לג פסוק נג

נג) והורשתם את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אתה - על דעתי זו מצות עשה היא, יצוה אותם שישבו בארץ ויירשו אותה כי הוא נתנה להם, ולא ימאסו בנחלת ה'. ואלו יעלה על דעתם ללכת ולכבוש ארץ שנער או ארץ אשור וזולתן ולהתישב שם, יעברו על מצות ה'. ומה שהפליגו רבותינו (כתובות קי ב) במצות הישיבה בארץ ישראל ושאסור לצאת ממנה, וידונו כמורדת האשה שאינה רוצה לעלות עם בעלה לארץ ישראל, וכן האיש, בכאן נצטווינו במצוה הזו, כי הכתוב הזה היא מצות עשה. ויחזיר המצוה הזו במקומות רבים, באו ורשו את הארץ (דברים א ח). אבל רש"י פירש, והורשתם את הארץ, והורשתם אותה מיושביה, אז וישבתם בה, תוכלו להתקיים בה, ואם לאו לא תוכלו להתקיים בה, ומה שפירשנו הוא העיקר:

Ramban on Numbers 33:53

And you shall take possession of the land and settle in it, for I have assigned the land for you to possess: In my opinion, this is a positive commandment. He commands them to settle in the land and inherit it; He gave it to them and they should not abhor Hashem's inheritance. And if it should enter their minds to go and conquer the land of Shinar or the land of Ashur [Assyria] or to settle in some other place, they would be transgressing Hashem's commandment. And our rabbis have stressed (Ketubot 110b) the commandment to settle in the Land of Israel and

forbade leaving it; they judged a woman rebellious for not wanting to ascend with her husband to the Land of Israel, and vice-versa for a man. It is from here that this commandment [of settling in the land of Israel] has been commanded to us, as this verse is a positive commandment. It is a commandment that recurs in many places [in the Torah]; e.g., "go in and possess the land" (Deuteronomy 1:8). Rashi, however, interprets "And you shall take possession of the land" to mean that you shall take possession of it from those who have settled it, and then you will settle in it and be able to survive in it; and if you don't, you wouldn't be able to survive in it (Rashi on Numbers 33:53). But what we interpret is the central point of the verse.

דברים פרק יט
א) כִּי־יַכְרִ֣ית ה' אֱלֹקֶ֗יךָ אֶת־הַגּוֹיִם֙ אֲשֶׁר֙ ה' אֱלֹקֶ֣יךָ נֹתֵ֣ן לְךָ֔ אֶת־אַרְצָ֖ם וִירִשְׁתָּ֑ם וְיָשַׁבְתָּ֖ בְּעָרֵיהֶ֥ם וּבְבָתֵּיהֶֽם׃

Deuteronomy 19
When the LORD your God has cut down the nations whose land the LORD your God is assigning to you, and you have dispossessed them and settled in their towns and homes

ספרי דברים פרשת ראה פיסקא פ
וירשת אותם וישבת, מעשה ברבי יהודה בן בתירה ורבי מתיה בן חרש ורבי חנניה בן אחי רבי יהושע ורבי יונתן שהיו יוצאים חוצה לארץ והגיעו לפלטום וזכרו את ארץ ישראל זקפו עיניהם וזלגו דמעותיהם וקרעו בגדיהם וקראו את המקרא הזה "וירשתם אותה וישבתם בה ושמרתם לעשות את כל החקים האלה". אמרו ישיבת ארץ ישראל שקולה כנגד כל המצות שבתורה. מעשה ברבי אלעזר בן שמוע ורבי יוחנן הסנדלר שהיו הולכים לנציבים אצל רבי יהודה בן בתירה ללמוד ממנו תורה והגיעו לציידן וזכרו את ארץ ישראל זקפו עיניהם וזלגו דמעותיהם וקרעו בגדיהם וקראו את המקרא הזה "וירשתם אותה וישבתם בה ושמרת לעשות את כל החוקים האלה ואת המשפטים". אמרו ישיבת ארץ ישראל שקולה כנגד כל המצוות שבתורה חזרו ובאו להם לארץ ישראל

Sifrei Deuteronomy 80
"and dwell in their land": It happened with R. Yehudah b. Betheira, R. Mathia b. Charash, R. Chanina b. Achi, R. Yehoshua and R. Yonathan, who were traveling abroad and arrived at Paltom, that they remembered Eretz Yisrael, whereupon they raised their eyes and wept and rent their garments, and recited this verse: "Take heed and hearken to all of these things … and dwell in their land" — at which they said: Dwelling in Eretz Yisrael is over and against all of

the mitzvoth in the Torah — and they returned and came to their place. And it happened with R. Elazar b. Shamua and R. Yochanan Hasandler, who were traveling in Netzivim near R. Yehudah b. Betheira to learn Torah from him. Arriving at Tziddon (in Phoenicia), they remembered Eretz Yisrael, whereupon they raised their eyes and wept and rent their garments and recited this verse: "Take heed and hearken to all of these things … and dwell in their land" — at which they said: Dwelling in Eretz Yisrael is over and against all of the mitzvoth in the Torah — at which they returned and came to their place.

בבלי כתובות קיא ע"א
ורוח להולכים בה - א"ר ירמיה בר אבא א"ר יוחנן: כל המהלך ארבע אמות בארץ ישראל - מובטח לו שהוא בן העולם הבא.

Bavli Ketubot 111a
With regard to the aforementioned verse “And spirit to they who walk there” (Isaiah 42:5), Rabbi Yirmeya bar Abba said that Rabbi Yoḥanan said: Anyone who walks four cubits in Eretz Yisrael is assured of a place in the World-to-Come.

בבלי כתובות קי ע"ב
מתני'. הכל מעלין לארץ ישראל ואין הכל מוציאין, הכל מעלין לירושלים ואין הכל מוציאין, אחד האנשים ואחד הנשים.

Bavli Ketubot 110b
MISHNA: All may force their family to ascend to Eretz Yisrael, i.e., one may compel his family and household to immigrate to Eretz Yisrael, but all may not remove others from Eretz Yisrael, as one may not coerce one’s family to leave. Likewise, all may force their family to ascend to Jerusalem, and all may not, i.e., no one may, remove them from Jerusalem. Both men and women may force the other spouse to immigrate to Eretz Yisrael or to move to Jerusalem.

בבלי כתובות קי ע"ב
ת"ר: לעולם ידור אדם בא"י אפי' בעיר שרובה עובדי כוכבים, ואל ידור בחו"ל ואפילו בעיר שרובה ישראל, שכל הדר בארץ ישראל - דומה כמי שיש לו אלוה, וכל הדר בחוצה לארץ - דומה כמי שאין לו אלוה, שנא': לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים, וכל שאינו דר בארץ אין לו אלוה? אלא לומר לך: כל הדר בחו"ל - כאילו עובד עבודת כוכבים; וכן בדוד הוא אומר: כי גרשוני היום מהסתפח בנחלת ה' לאמר לך עבוד אלהים אחרים, וכי מי אמר לו לדוד לך עבוד אלהים אחרים? אלא לומר לך: כל הדר בחו"ל - כאילו עובד עבודת כוכבים.

Bavli Ketubot 110b
Our masters taught: A person should ever strive to live in the Land of Israel, even in a city whose inhabitants are mostly idolaters, and should avoid living outside the Land, even in a city whose inhabitants are mostly Jews. For he who lives in the Land of Israel is like one who has a God, and he who lives outside the Land is like one who has no God. Therefore it is said, “To give you the land of Canaan, to be your God” (Lev. 25:38) But is it conceivable that he who lives outside of the Land has no God?! No. But what this means is that he who lives outside the Land is regarded as if he worshipped idols. Similarly, David said, "For they have driven me out this day so I should not cleave to the inheritance of the Lord, saying: Go, serve other gods." Now, who would have said to David, 'Serve other gods'?! Rather, this is to tell you that whoever lives outside the Land may be regarded as one who worships idols.

בבלי בבא בתרא צא ע"א
ת"ר: אין יוצאין מארץ לחו"ל - אא"כ עמדו סאתים בסלע. א"ר שמעון: אימתי? בזמן שאינו מוצא ליקח, אבל בזמן שמוצא ליקח, אפי' עמדה סאה בסלע - לא יצא. וכן היה ר"ש בן יוחאי אומר: אלימלך, מחלון וכליון, גדולי הדור היו ופרנסי הדור היו, ומפני מה נענשו? מפני שיצאו מארץ לחוצה לארץ, שנאמר: ותהם כל העיר עליהן ותאמרנה הזאת נעמי. מאי הזאת נעמי? א"ר יצחק, אמרו: חזיתם, נעמי שיצאת מארץ לחו"ל מה עלתה לה?

Bava Batra 91a
The Sages taught: One may not leave Eretz Yisrael to live outside of Eretz Yisrael unless the price of two *se’a* of grain stood at a *sela*, which is double its usual price. Rabbi Shimon said: When does this exception, permitting one to leave Eretz Yisrael under certain circumstances, apply? It applies when one is unable to find produce to buy, as he has no money. But when one has money and is able to find produce to buy, even if the price of a *se’a* of grain stood at a *sela*, he may not leave. And Rabbi Shimon ben Yoḥai would likewise say: Elimelech and his sons Mahlon and Chilion were prominent members of their generation and were leaders of their generation. And for what reason were they punished? They were punished because they left Eretz Yisrael to go outside of Eretz Yisrael, as it is stated concerning Naomi and Ruth: “And all the city was astir concerning them, and the women said: Is this Naomi?” (Ruth

1:19). The Gemara asks: What is the meaning of the phrase: “Is this Naomi”? How does this indicate that her husband and sons were punished for leaving Eretz Yisrael? Rabbi Yitzḥak says that the women said: Have you seen what befell Naomi, who left Eretz Yisrael for outside of Eretz Yisrael? Not only did she not escape tribulations there, but she lost her status entirely.

בבלי סוטה יד ע"א
דרש רבי שמלאי: מפני מה נתאוה משה רבינו ליכנס לא"י? וכי לאכול מפריה הוא צריך? או לשבוע מטובה הוא צריך? אלא כך אמר משה: הרבה מצות נצטוו ישראל ואין מתקיימין אלא בא"י, אכנס אני לארץ כדי שיתקיימו כולן על ידי; אמר לו הקדוש ברוך הוא: כלום אתה מבקש אלא לקבל שכר, מעלה אני עליך כאילו עשיתם

Bavli Sotah 14a
Rabbi Simlai expounded: Why did Moses yearn to enter the land of Israel? Did he need to eat its fruits or to satisfy himself from its bounty? Rather Moses said, "The people of Israel have been given many commandments that cannot be fulfilled except in the Land of Israel. I will go into the Land in order to be able to fulfill them all." The Holy One said to him, "You don't want anything except to receive reward? Then I will just count it as if you had done them."

רמב"ם מלכים ה
ומותר לשכון בכל העולם חוץ מארץ מצרים...הכל אסור להתישב בה, בשלשה מקומות הזהירה תורה שלא לשוב למצרים, שנאמר לא תוסיפון לשוב בדרך הזה עוד, לא תוסיף עוד לראותה, לא תוסיפו לראותם עוד עד עולם, ואלכסנדריאה בכלל האיסור.

Rambam Kings 5:7
It is permissible to live anywhere in the world, except for Egypt…The Torah warned us in three places not to return to Egypt, “and do not return in this way again” (Deut. 17:16), and “and you shall no longer see it” (Deut. 28:68), and “And you shall not ever again see it” (Exodus 14:13). Alexandria is included in this prohibition.

הלכה ח
מותר לחזור לארץ מצרים לסחורה ולפרקמטיא, ולכבוש ארצות אחרות, ואין אסור אלא להשתקע שם...ויראה לי שאם כבש ארץ מצרים מלך ישראל על פי בית דין, שהיא מותרת, ולא הזהירה אלא לשוב לה יחידים, או לשכון בה והיא ביד עכו"ם מפני שמעשיה מקולקלין יותר מכל הארצות, שנאמר כמעשה ארץ מצרים.

It is permissible to return to Egypt to conduct business and commerce or to conquer other lands. The prohibition is only against residing permanently there…It appears to me that if an Israelite king conquers Egypt with the permission of the Court, it would be permitted to live there. The warning against returning was said for individuals or to live there when (Egypt) is in the hands of the non-Jews since their deeds are more corrupt than all the other nations, as it says, "*as the doings of the Land of Egypt*" (Levit. 18:3).

הלכה ט
אסור לצאת מארץ ישראל לחוצה לארץ לעולם, אלא ללמוד תורה או לישא אשה או להציל מן העכו"ם ויחזור לארץ, וכן יוצא הוא לסחורה, אבל לשכון בחוצה לארץ אסור אלא אם כן חזק שם הרעב עד שנעשה שוה דינר חטין בשני דינרין, במה דברים אמורים כשהיו המעות מצויות והפירות ביוקר, אבל אם הפירות בזול ולא ימצא מעות ולא במה ישתכר ואבדה פרוטה מן הכיס, יצא לכל מקום שימצא בו ריוח, ואף על פי שמותר לצאת אינה מדת חסידות שהרי מחלון וכליון שני גדולי הדור היו ומפני צרה גדולה יצאו ונתחייבו כלייה למקום.

It is forbidden to leave Eretz Yisroel, ever, except for purposes of learning Torah or marrying or to save (his money) from the non-Jews. Then he must return to the Land. One may leave for commerce. However, one may not reside (permanently) outside of the Land unless there is famine so severe that wheat which once cost one Dinar now costs two Dinars. This rule applies when people have money and the fruit is expensive. However, if fruit is cheap, but people have no money or income, and he doesn't even have a cent in his pocket, one may go to wherever he can to make a living. Although it may be permissible to leave the country, it would not be "altruistic" to do so. For we see that Machlon and Kilyon, two of the greats of their generation, left only because of the considerable troubles there were then and, nevertheless, perished.